

Р Е Ш Е Н И Е

№ 99

гр. Перник, 07.07.2011г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на десети юни през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 78 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка със Закона за защита на растенията.

Образувано е по жалба на А.Д.В.,*** против предписание от 20.12.2010г. за извършване на растително карантинни мероприятия, издадено от Регионална служба за растителна защита-гр. София. С предписанието е констатирана зараза от карантинен вредител *Clavibacter michiganensis* ssp. *Sepedonicus*, причинител на пръстеновидното гниене по картофите, карантинен вредител за страната посочен в приложение 1, част А, глава II на Наредба № 1 за фитосанитарен контрол от 1998г.. Дадени са задължителни предписания изразяващи се в обявяване за заражена партидата, площта, складовото помещение, земеделската техника, превозните средства. Поставена е под карантина за срок от 3 години заразената площ от 55дка., намираща се в местността "Търниче", землището на с. Гълъбник, общ. Радомир и са забранени за отглеждане картофи, растения и семена, гостоприемници на вредителя, както и култури, с които съществува риск от разпространението на вредителя. Разпоредено е още да се вземат мерки за унищожаване на семосевките от картофи. При спазване на изброените мерки след периода на карантина, на 4-та година е прието, че могат да се засаждат само сертифицирани семена за производство на картофи за преработка или консумация под контрола на НСРЗ и след лабораторно тестване на реколтираните клубени да се засаждат картофи за производство, семе или за консумация. На следващо място е дадено предписание да се извърши почистване от почва и растителни остатъци на складовите помещения, техника, работен инвентар и опаковки, използвани и или били в контакт със заразените клубени при тяхното производство и съхранение. Изпълнението на предписанието е възложено на А.Д.В..*** Недоволен от предписанието е останал жалбоподателят, който излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми. Моли, съда да постанови решение, с което да отмени предписание от 20.12.2010г. за извършване на растително карантинни мероприятия, издадено от Регионална служба за растителна защита-гр. София.

Ответника по жалбата чрез процесуален представител изразява съображения за неоснователност на жалбата. Счита, че акта е постановен при спазване на предписаната форма и в съответствие с административно-процесуалните правила. С оглед на това

моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юристконсулско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С определение № 6721 от 16.05.2011г., постановено по АД № 4696 /2011г. състав при Върховния административен съд е приел, че оспорваното предписание представлява индивидуален административен акт и същият рефлектира неблагоприятно върху правната сфера на жалбоподателя. Това определение е задължително за настоящия състав, поради което същият приема, че е сезиран срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, срещу когото в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК е постъпила жалба. Същата изхожда от лице, което има правен интерес да оспорва и което е пряко засегнато от разпоредителната част на акта. С оглед на това, съдът намира за процесуално допустима подадената жалба, поради което се дължи разглеждането ѝ.

Със заявление за регистрация по ФСК вх. № 1237 от 14.05.2010г. жалбоподателят А.Д.В.,*** е поискал да бъде регистриран като земеделски производител, за производство на картофи за консумация в с. Гълъбник, местността "Търниче" с площ от 55 дка.. В заявлението е посочено лице за контакт-А.В.***, приложена е декларация за собствена техника и е вписано, че посадъчния материал е собствено възпроизводство. Въз основа на тези документи регионална служба по растителна защита, към НСРЗ, към Министерство на земеделието и храните е издала удостоверение за регистрация № Н1237, видно от което е, че жалбоподателят е вписан и регистриран като земеделски производител от 31.05.2010г..

От представената административна преписка се установява, че с. Гълъбник, общ. Радомир в стопанството на семейство Величкови през 2006г. и 2007г. е открита зараза от карантинен вредител *Clavibacter michiganensis* ssp. *Sepedonicus*, причинител на пръстеновидното гниене по картофите. С оглед това фитосанитарните инспектори обстойно обследват и следят огнището на зараза. По отношение на жалбоподателя е издадено предписание от 17.08.2010г., с което е поставена под карантина за срок от две години площ от 20дка, и са предписани девет карантинни мерки, в това число изваждането на картофите да се извърши под контрола на инспекторите. С протокол № 88 от 07.09.2010г. са взети два броя клубенови проби от полето от площта от 20дка., като пробите са изпратени за бактериологичен анализ с протоколи № 265 и 266 от 09.09.2010г. до ЦЛКР-гр. София. Заразата е потвърдена, видно от писмо изх. № 232 от 23.09.2010г. на директор на Централна лаборатория по карантина на растенията. На 13.09.2010г. е издадено предписание, с което се поставя под карантина и се забранява движението на цялата продукция от картофи на А. и Димитър Величкови, върху 36 дка в същото землище. На 12.10.2010г. е издадено предписание, с което се поставят под карантина площ от 20дка. и се обявяват за заразени партидата, площта, складово помещение, земеделска техника. Същото е във връзка с окончателен резултат на ЦЛКР по проби № 265 и 266 и е оформено в писмо с изх. № 1063 от 06.10.2010г.. С предписание за извършени растително карантинни мероприятия от 01.12.2010г. е поставена цялата площ от 55дка., собственост на жалбоподателя под карантина до излизане на окончателни резултати от анализа на ЦЛКР по проби № 331 и 332 от 25.10.2010г.. Окончателния анализ на пробите е потвърдил заразата от карантинен вредител *Clavibacter michiganensis* ssp. *Sepedonicus*, причинител на пръстеновидното гниене по картофите, и с писмо изх. № 1383 от 07.12.2010г. за резултатите от проверката са уведомени растителна служба гр. София. С предписание от 20.12.2010г. поради потвърждаване на заразата са обявени за заразени партидата, площта, складовото помещение, земеделската техника и са поставени под карантина за срок от

3 години-55дка, обработвани от производителя А.В., като в този срок е забранено да се отглеждат картофи, растения и семена на гостоприемници. Разпоредени са и други карантинни мероприятия подробно изброени в шест точки, като изпълнението на предписанието е възложено на жалбоподателя.

За изясняване на фактическата обстановка от страните бяха ангажирани гласни доказателства. Като свидетел бе допусната и изслушана майката на жалбоподателя А.В.***. Съдът, като цяло възприема показанията ѝ като защитна теза, тъй като същите бяха целенасочени в частта, с която установяваше начина на взимане на пробите. Дава вяра на същите в частта, с която тя установява, че площта от 55дка се намира на едно място и че тази площ от три страни граничи с площи на семейство В***-“на мен и съпругът ми” и с река. Обясни, че картофите на семейството, в това число и на жалбоподателя се обработват с “нашата семейна техника.” Същата не отрече, че инспектори на фитосанитарния контрол са издавали и други предписания “относно нивите ни”, тъй като имало проблем с картофите. Като цяло от дадените свидетелски показания за съда се формира извода, че площите на жалбоподателя са обработвани с обща техника, складовите помещения са общи, посадъчния материал е собствено възпроизводство, т.е. за семейство В.*** са налице данни по делото, че всички са регистрирани като земеделски производители за отглеждане на една и съща култура. Отделно от това по делото е представено писмо изх. № 492 от 26.11.2010г. от директор на Регионална служба растителна защита, което няма пряка връзка с оспорения акт, но от което е видно, че има съмнения относно декларираните и обработвани площи от фамилия В.***. Тези обстоятелства мотивират съда да приеме, че е налице общо стопанство, въпреки, че всеки от семейството по документи обработва отделни площи.

Свидетелят на ответната страна установи хронологията на контрола, осъществяван от фитосанитарните инспектори върху картофите отглеждани от жалбоподателя. В действителност свидетелката работи в областна дирекция по безопасност на храните, като главен експерт. Присъствала е на проверката и е очевидец при вземане на пробата на 22.10.2010г. и е запозната с проблемите на семейство В***, появили се още през 2006г., с намиране на огнище и констатиране на зараза от карантинен вредител по картофите в свързаното стопанство на семейството. Твърди, че част от пробите са взети от под саивана 2 щайги, а останалите картофи са взети от полето като същите са били на повърхността. Установява, че картофите не са събрани хубаво, а са останали много семепосевки. С оглед на това са дадени предписания за унищожаването им. Показанията на свидетеля са логични и последователни, поради което съдът ги възприема в цялост.

Горната фактическа обстановка се установява от приложената и приета като доказателство по делото административна преписка, послужила за издаване на предписание за извършване на растително карантинни мероприятия, както и от събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспореният административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Контролът за законосъобразност на първо място се отнася до процесуалните предпоставки за издаването на акта и едва след това се преценява за наличието на предпоставките визирани в Закона за защита на растенията, Наредба № 1 за фитосанитарен контрол от 1998г. и чл. 5 от Наредба № 19 за борба с пръстеневидното гниене по картофите, на което правно основание се е основал издателят на акта, т.е. дали е налице безспорно установена зараза от карантинен вредител *Clavibacter michiganensis* ssp. *Sepedonicus*, причинител на пръстеновидното

гниене по картофите, карантинен вредител за страната посочен в приложение 1, част А, глава II на Наредба № 1 за фитосанитарен контрол от 1998г..

С оглед дадените задължителни указания, че издаденото предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, за да е законосъобразен същият следва да отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Закона за защита на растенията не предвижда устна форма за действителност на акта. Оспореното предписание е издадено в писмена форма, поради което следва да има реквизити посочени в АПК.

На първо място съгласно чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК административния акт следва да съдържа задължително подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му. В конкретният случай, настоящия състав е лишен от възможността да извърши проверка дали обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, защото липсва подпис, печат на акта и изходящ номер на същия. Предписанието е издадено върху бланка с инициали МЗХ-НСРЗ, Регионална служба за растителна защита София. В случая, няма как да се установи кое лице в какво качество е постановило оспорения акт и от името на кой орган. Налице е основание за отмяна на оспорения акт поради противоречие с императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК, която изисква във всички случаи подпис на издател и означаване на длъжността му, които реквизити безспорно не се съдържат в обжалвания акт. Касае се за съществено нарушение на административно-производствените правила по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, налагащо отмяна на процесния административен акт.

На следващо място-съгласно чл. 59, ал. 2 от административния акт следва да съдържа задължително фактически и правни основания -т. 4. В конкретния случай фактическите основания могат да се извлекат от административната преписка, но същите не са възпроизведени в крайния административен акт. Излагането на конкретни факти, на които е основан крайният извод, е задължително за индивидуалните административни актове по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, както в случая се явява предписанието от 20.12.2010г.. Това е така, защото при този вид неблагоприятстващи актове, с липсата на излагане на конкретика в мотивите се ограничава последващата защита от страна на лицата. Фактически основания на органа за издаването на предписанието са окончателните резултати от проведени изследвания от Централната лаборатория по карантина на растенията чрез използване на серологични, молекулярни, биологични и биохимични тестове, от които е видно, че е потвърдена зараза с от карантинен вредител *Clavibacter michiganensis* ssp. *Sepedonicus*, причинител на пръстеновидното гниене по картофите. Проблемът е, че в издаденото предписание фитосанитарният инспектор се е позовал на Закона за защита на растенията, Наредба № 1 за фитосанитарен контрол от 1998г. и чл. 5 от Наредба № 19 за борба с пръстениевидното гниене по картофите. Съдът констатира, че чл. 5 регламентира правомощията на контролните органи, когато проведените по реда на чл. 3 изследвания потвърдят наличието на вредителя във взетите проби. От представените по делото предписания от 13.09.2010г., от 12.10.2010г., от 01.12.2010г., издавани срещу жалбоподателя е видно, че мерките за борба срещу вредителя и неговото разпространение са предприети по реда на чл. 4 от наредбата. По преписката липсват доказателства и съдът не възприема твърденията на ответника, че е проведена процедура по установяване на заразата по реда на чл. 6 от наредбата, тъй като не е налице никакво писмено доказателство в тази връзка. Предписанието по своята същност е вид принудителна административна мярка и като такава следва по недвусмислен начин да посочва волята на административния орган, не само в разпоредителната ѝ част. Налагането на принудителна административна мярка е строго формално производство и в неговото провеждане не следва да са налице законови

несъответствия. На контрол за законосъобразност от съда подлежи само наличието на предпоставките визирани в нея. Правните основания при така установената фактическа обстановка не могат да се извлекат нито от оспорвания акт, нито от административната преписка, а и не може друг субект да изпълнява задължение на органа в производство по налагане на принудителни административни мерки. При така констатираната липса на мотиви в акта и непосочването на правно основание, мотивират съда да приеме, че е налице и съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

На следващо място само за прецизност следва да се отбележи, че трябва акта да съдържа и реквизит по чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК. В конкретния случай, непосочването се кредитира като не съществен порок, доколкото последиците от това биха довели до евентуално приложение на разпоредбата на чл. 140, ал. 1 АПК, макар в случая жалбата да е подадена в срок.

Усложнената фактическа обстановка и специфичната материя не оправдава издаването на порочен акт, тъй като администрацията има механизми и е длъжна да осъществява своята дейност законово и в съответствие с принципите залегнали в АПК за истинност и съразмерност.

Допуснатите пороци при проведеното административното производство и формата на административния акт водят до неговата незаконосъобразност. Налице са отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК, което от своя страна налага отмяна на заповедта.

Предвид гореизложените съображения, съдът намира обжалвания индивидуален административен акт за незаконосъобразен, а подадената срещу него жалба за основателна.

Разноски не се претендират, поради което и не се присъждат.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отменя по жалба на А.Д.В.,*** предписание от 20.12.2010г. за извършване на растително карантинни мероприятия.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ : /п/